

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 49.

Trettende Session.

26de Møde.

Lørdagen den 30te November Kl. 1.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Det vilde sikkert ikke være heldigt med Hensyn til en forholdsviis saalidet bethdende Deel af Skifteforvaltningen, som den i Kjøbenhavn er i Mødsætning til hele Landets, nu at slaae Grundtrækkene for en Reform fast, hvilken i langt større Omfang i sin Tid skal finde Sted, medens der ikke frembyder sig nogen Betænkelighed ved nu at ordne det saaledes for Kjøbenhavn, at man opnaaer Fjernelsen af de væsentligste Mangler, som nu ere forbundne med Skifteforvaltningen. Jeg er overbevist om, at Lovudkastet vil komme til at virke heldig, og forsaavidt den ærede Landstingsmand, der sidst talte, meente, at der dog ikke vilde kunne vindes Noget, navnlig med Hensyn til Hurtigheden, fordi denne beroede paa andre Omstændigheder, troer jeg med Sikkerhed at kunne sige, at disse netop vilde undergaae en saadan Forandring, at Hurtigheden derved vil kunne fremmes. Jeg skal blandt de mange Momenter, som der for tjene at komme i Betragtning, blot fremhæve det, at naar det, som i Lovforslaget bestemt, bliver lagt i en enkelt Assessor's Haand, fuldstændig at kunne lede de Boer, han har at forvalte, og han har den fornødne Hjælp i det underordnede Personale, vil det være opnaaeligt at faae Boernes Behandling tilstrækkelig fremmet; thi hidtil har Contoirpersonalet været stillet til Raadighed for de forskjellige Skiftecommissioner paa eengang, og netop det har gjort, at naar

der spurgtes om et Skiftes Fremme, om Sværskættelsen af Noget, der skulde ske deri, har man kunnet paasthyde de af en anden Skiftecommission overdragne Forretninger og deri kunnet søge Undskyldning for Langsomhed. Det er Noget, der vil blive fuldkommen fjernet ved Lovforslaget. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale det høitærede Thing at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Den ærede Landstingsmand, der havde Ordet tidligere (Brock), har rettet et Spørgsmaal til mig, om jeg ikke maatte finde det hensigtsmæssigt at fremkomme med et særligt Lovforslag. Jeg skal foreløbig bemærke, at der med Hensyn til et enkelt Punkt i den ærede Landstingsmands Foredrag sikkert ligger en Misforstaaelse til Grund, hvilket vistnok har sin Oprindelse fra, at man i Finantsloven har opstillet Medlemmerne af Retten saaledes, at man ikke blandt disse Medlemmer har henregnet Justitiarius. Det er netop saaledes, at man under Finantsloven har bevilget fast Løn til to Medlemmer af Retten, saaledes at der bliver 17 Medlemmer. Jeg skulde feile meget, om det ikke hedder, idet man nævner det Beløb, som skal anvendes til Lønninger for Overretsassessorerne: Herunder 3,200 Rd. til to Assessorer, altsaa Meningen af Finantsloven, som dette Punkt er vedtaget under anden Behandling i det andet Thing, er netop, at der skal være 17 Assessorer, saa at altsaa de to Assessorer, hvis Nødvendighed man paapegede gennem denne Lov, virkelig ere bevilgede. Det Spørgsmaal, den ærede Landstingsmand rettede til mig om en særlig Lov, maa jeg besvare benægtende. Forelæggelsen af en saadan sær-